

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 18 de desembre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil A.A., S.A. va formular demanda, de data 14-4-2005, envers els Srs. J.D.T. i J.T.A. i la mercantil C.O., S.A., en virtut de la qual sol·licitava la condemna solidària dels mateixos a l'abonament de la quantitat de 7.609,62 Euros, amb més els interessos legals des de la contesta i amb imposició de les costes processals.

La representació processal del Sr. J.D.T. es va oposar a la demanda i va al·legar manca de legitimació passiva. La part agent renunciava, per escrit de 5-5-2005, a l'acció instada contra el Sr. J.D.T. i presentava demanda, en data 23-6-2005, contra el Sr. J.D.N.

La representació processal del Sr. J.T.A. i de la mercantil C.O., S.A. va oposar-se a la demanda, per escrit de data 28-4-2005 i adduïa excepció de defecte formal en la interposició de la demanda i, de manera subsidiària, l'absolució dels defenents i la imposició de les costes processals a la part agent.

La representació processal del Sr. J.D.N., per escrit de data 7-7-2005, sol·licitava la desestimació de

la demanda envers ell i la imposició a la part agent de les costes processals.

II.- Per Aute de data 28-7-2005 es va procedir a l'acumulació de les actuacions b-0267-4/2005 i b-0834-4/2005.

III.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal va dictar sentència, de data 18-5-2006, segons la qual s'establia: "DECIDEIX: Desestimar les demandes formulades en dates 14 d'abril del 2005 i 23 de juny del 2005 per la companyia "A.A., S.A." contra els Srs. J.D.N. i J.T.A. i la companyia "C.O., S.A."; desestimar l'excepció plantejada per aquesta darrera; absoldre els defenents de les pretensions de la demandant; i condemnar l'agent a satisfer les costes dels demandats en els termes del darrer Considerant".

IV.- La representació processal de la part agent va interposar recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data 18-9-2006, va presentar llur escrit de conclusions, segons el qual demanava que es procedís a revocar la resolució d'instància en consonància amb els arguments continguts en l'esmentat escrit. Per el contrari, la representació processal dels Sr. J.T.A. i de l'asseguradora C.O., S.A. i la del Sr. J.D.N., per escrits respectius de dates 20-10- i 23-10-2006, van demanar la confirmació de la sentència, amb imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges que la part agent i recurrent atribueix a la sentència d'instància són, en essència, els que segueixen. Manifesta que la desestimació de la demanda es fonamenta en l'absència de la prova de la negligència dels causants dels danys i que aquesta conclusió es deriva d'una incorrecta valoració de la prova. Així considera que a les actuacions consta el racord de llautó trencat i que s'ha provat que la durada

d'aquestes peces es il·limitada, per la qual cosa si es trenca els defenents són els responsables. Afegeix que es respon en responsabilitat aquiliana o extracontractual per culpa levíssima i que si una peça de durada il·limitada es trenca és perquè no s'ha instal·lat correctament. Afegeix que no és cert que s'hagi provat que la dilatació de les canonades o una pressió excessiva puguin haver motivat el trencament. En segon terme, afegeix que sí que concorre una iusta causa litigandi i que, per tant, les costes processals no s'han d'imposar a aquesta part.

II.- El primer dels motius o greuges exigeix examinar la prova practicada i determinar, si conforme a la mateixa, es pot atribuir l'obligació de reparar a la part defenent. En aquest sentit, del material probatori resta acreditat que l'empresa Lampisteria Tomé va procedir a efectuar unes obres, consistents en l'anul·lació de l'entrada d'aigua des de la xarxa comunal als dipòsits de l'edifici i la connexió directa de la xarxa a les canonades comunitàries, en data 9-4-2003. Consta també provat que en data 23-4-2004 es va trencar un racord de llautó que va determinar que s'originés la fuga d'aigua causant del dany. Dins d'aquesta òptica, correspon analitzar si existeix provada una defectuosa instal·lació del racord o si el mateix esdevé defectuós, atès que en aquests casos es podria atribuir la responsabilitat de la fuga d'aigua a la part defenent.

Si es procedeix a l'estudi del material probatori s'extreu, en primer terme, que, malgrat que el referit racord que es troba trencat s'ha aportat a les actuacions, el perit de la part agent (foli 182) manifesta que desconeix les causes del trencament de la peça esmentada i que la durada d'aquestes peces és indefinida (foli 181). A més, de la prova testifical del Sr. M. (foli 175) i del perit de la part defenent (Sr. G.C., foli 176) resulta que un racord defectuós o amb vicis es trenca de seguida, mentre que en el cas present ha transcorregut més d'un any des de la instal·lació fins al trencament del mateix. Per consegüent, de la prova practicada no s'extreu ni resulta que l'esmentat racord pugui ésser considerat com a defectuós, i més si es té en compte que cap pericial s'ha realitzat al respecte per la part agent.

Pel que fa a la defectuosa instal·lació del mateix s'ha de concloure també que cap prova a les actuacions acredita que el racord s'hagués instal·lat de manera inadequada i contravenint les regles de la lex artis ad hoc, per la qual cosa s'ha d'entendre també mancat de prova aquest extrem, i sense que es puguin prendre en consideració, per absència de recolzament probatori, les afirmacions d'un testimoni segons les quals (foli 173) potser estava massa apretada, atès que el propi testimoni afegeix que no pot determinar les causes del trencament.

Si a aquests extrems afegim que de l'informe del perit Sr. G.C. (foli 133), de la seva declaració testifical i del testimoni Sr.M. (foli 175) es desprèn que el racord es pot trencar per un augment de la pressió de l'aigua o a causa de dilatacions de les canonades, s'ha de concloure que la part agent no ha provat l'exigència de nexa causal entre la instal·lació del racord i el trencament del mateix i tampoc la manca de diligència en la mateixa per part dels defenents, per la qual cosa s'escau refusar el present recurs i confirmar la resolució d'instància.

III.- En relació al darrer motiu, relatiu a les costes processals, aquesta Sala entén que el principi del venciment objectiu esdevé d'aplicació al present litigi, tota vegada que no s'ha acreditat a les actuacions les causes que van determinar el trencament del racord i que van originar la fuga d'aigua, de manera que no s'ha pogut atribuir als defenents l'obligació de reparar el dany i que aquesta càrrega probatòria li corresponia a la part agent, per la qual cosa s'ha d'entendre correctament aplicada la regla continguda al Codi 7,51,5, i imposar les costes de primera instància a la part agent.

Respecte a les costes d'aquesta alçada, s'escau, atesa la desestimació del recurs, imposar a la recurrent també les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la mercantil A.A., S.A. contra la sentència, de data 18-5-2006, dictat per l'Honorable Batlle i confirmar la seva part decisòria íntegrament. Procedeix imposar a la part recurrent les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-